

này, rùng rợn lắm) ông Cao Bá Quát còn xuất khẩu ngay ra một câu đối:

"Ba hồi trống giục mõ cha kiếp,
Một nhất gươm lia bỏ mẹ đời"

Thật tiếc một đôi tài hoa:

"Thời lai đồ điều thành công dị
Vận khứ anh hùng ẩm hận đa"

Tức là có thời, thì bọn câu cá, đồ tể cũng dễ thành công, còn mặt vận thì anh hùng cũng phải ôm hận.

Mục câu đối đến đây xin tạm ngừng và tiện đây xin khen chị Võ Hữu Hiền đã làm hai bài thơ rất hay và rất cảm động. Các A.H. khác xin trở tài họa lại cho vui.

Tiện đây xin tặng nguyên Ái Hữu Chủ Tịch Bưu Hiệp và đường kìm A.H. Chủ Tịch Phạm Hữu Vinh, quý vị Ái Hữu tiên nhiệm khác và tất cả A.H. xa gần bài thơ sau:

Mừng Lá Thư Ái Hữu Công Chánh sang Canada 1987.

MỪNG lúc xuân sang chúc tụng nào.
LA' lạnh lá rách bọc cho nhau.
THƯ về an ủi người bên nước,
ÁI mộ nên cùng giúp đỡ mau
HỮU phước không nên mình hưởng tận (1)
CÔNG lãnh trời để đức về sau,
CHÁNH tã nên rở phân hai lối,
CA (2) khúc khải hoàn đến lúc nào ?

(1) Sách có câu:

Hữu thể bất khả ý tận,
Hữu phước bất khả hưởng tận

(2) CA : Canada

Tôi xin phép thêm một câu cho hợp thời đại:

"Hữu "đô" bất khả dụng tận. ok?"

Sau Tết Đinh Mão

XÃ BÀN

thơ

NGĂN CÁCH

"Thường mến tặng bạn yêu..."

Bề rộng ngăn đôi đường
Nhưng không ngăn tình thương
Trời Nam xa xôi quá.
Chạnh lòng nhớ cố hương

Mẹ già buồn tựa cửa.
Nhờ con yêu phụng trời
Biết bao mùa qua nữa?...
Con về gọi mẹ ơi!!...

HƯỜNG BÌNH
Paris xuân Đinh Mão
1987

